

1901-12-18

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Arkivplacering:

Den Hirschsprunges Samling

TRANSSKRIFTION

Foroven under dateringen med blyant med Emil Hannovers hånd:
Skovgaard, Joakim

[1]

Rosenvænget 18 – 12 – 1901

Kjære Hr Hannover!

At jeg ikke før har kontaktet Dem for
Constantin Hansensbogen [!], ligger ikke
i at jeg ikke har følt taknemmelighed,
men deri, at jeg endnu ikke er færdig
med den. Er det muligt, tænker De
vel, men sagen er, at jeg læser den
sammen med min Kone, og nu på
Slutningen endogså sammen med
min Svigermoder, så der kan være
længere afbrydelser mellem de korte
gange der læses. At vi har måttet have
Svigermoder med (hun har kendt CHs. hjem)
siger jo blot at vi følte trang til at have
hende med til noget godt. Og dog er
der noget ved beskrivelsen af hjemmet,
den der altså i så meget er smuk og sand,
jeg endnu ikke har fundet udtrykt, synes
jeg, det, at tarveligheden, mangelen på
genstande der fanger lyset, det at figurerne

[2]

er så ene om at danne billedet, der
hænger hænger så nøje sammen med hans
monumentale syn på kunst, og minder
så meget om forbilleder blandt Pompeianske
malerier. Jeg kunde sige, at om tonen i CHs
malerier ej var dansk gråvejrs men Sydens
solfyldte okkertoner, dem der var en del af
i CHs. tidligere kunst, okker i okker
malerier, som nogle af de antikke, da var
det kanske let at se hvor netop det, at alt
Småteri snarest virker forstyrrende, og jo større
kunstner, jo mere nøjes han med mennesket.
Jeg bilder mig næsten ind, at de rigeste pom-
peianske hjem har lignet de grundtvigianske

deri, at de var stuer i hvilke mennesker kan røre sig, og ikke som mange moderne, der bliver til museer og butikker, hvor man mest må passe ikke at vælte porcelænet. Sikken grundtvigianer det er der skriver dette, ikke sandt? men et endnu, jeg har fornemmelsen af, at De ikke har kendt C.Hs. stuer fra den tid hvor væggene endnu var fulde af hans studier fra Italien. Se

[3]

alt dette skriver jeg nu slet ikke for at bebrejde Dem noget, kun for at føje lidt til min tak, da det er mig en stor glæde at kunde sende Dem. Netop her kan der vel være noget jeg ser lidt anderledes på, men det er ikke af betydning. Så hav da tak for det meget tiltrængte hædersminde De har oprejst Constantin Hansen.

Deres hengivne

Joakim Skovgaard

Der var karakter, ja nesten [!] festlig karakter i stuerne fordi der var storladet simpelhed fri for smagløshed, og det er stort at give fattigdom det klædebon.

Onsdag d. 18-12-1841
Skovgaard, Johan

Kjære Mr. Hammer!

At jeg ikke for har takket Dem for
Constantin Hansens Bogen, ligger ikke
i at jeg ikke har følt taknemmelighed,
men der, at jeg endnu ikke er færdig
med den. Er det umuligt, tænker De
vel, men sagen er, at jeg læser den
sammen med min kone, og nu på
slutningen endogså sammen med
min Søstermoder, så der kan være
længere afbrydelser mellem de korte
gange der læses. At vi har måttet have
Søstermoder med (hun har kendt E. H. Lyng)
siger jo blot at vi følte trang til at have
hende med til noget godt. Og dog er
der noget ved beskrivelsen af hjertet,
den der altid i så meget er smukt og stund
jeg endnu ikke har fundet udtrykt, synes
jeg, at, at tænderheden, mangelen på
genstande der fanger blikket, at at spørge

er sad ene om at danne billedet, der
hænger væger sad nøj sammen med hans
mommentale øye på kunst, og minder
saa meget om forbilleder blandt rompiensiske
malerier. Jy kunde sige, at om tonen i C.H.s
malerier er var dansk grænsen uen Sydens
solfyldte oldertoner, dem der var en del af
i C.H.s tidlige kunst, og her i olden
malerier, som nogle af de antikke, da var
det kanske lit at se hvor netop det, at alt
småst mest volder forstyrrende, og jo flere
kunstner, jo mere nøjes han med mennesket.

Jy bilder mig næsten ind, at de rigeste kom
perante hjem har bygget de grundstøtstænder
der, at de var stærke i hvilke mennesker kan
rive sig, og ikke som mange moderne, der bliver
til museer og bratstæder, hvor man mæt med jærn
ikke at vakte porcelænet. Solken grundstøtstænder
dette der opover dette, ikke sandt? men det
indmæ, jy har fornemmet af, at de ikke har
kendt C.H. stærke fra den tid hvor vage indmæ
var fulde af hans Indier fra Italien. Se

alt dette skriver jeg en ord. tak for at
bebrejde Dem noget, men for at jeg har til
min tak, den det er mig en stor glæde at
kunne sende Dem. Thet og her kan der vel
være noget jeg ser har andel med os, men
det er ikke af betydning. Så havde tak
for det meget tiltrængte hedsuind. De
har givet Constantia Hansen.

Deres hengivne
Jonas Skovgaard

Der var karaktér, ja netop, festlig karaktér: stærke
fødder der var stoladen simpelhed for magtfuld-
hed, og det er stort at give fattigdom det klæde bon.